

Enighed. Jeg forstod det meget vel og er i og for sig enig i, at hele denne Situation ligger udenfor den politiske Plan. Den er skabt af Forhold, som slet ikke er taget i Betragtning, da Partierne blev dannet, og som ligger ganske udenfor de Opgaver, som Partierne til daglig har at løse. Derfor burde dette Spørgsmaal kunne løses ved en rolig Drøftelse. Jeg billigede derfor ogsaa i og for sig den Plan, som Indenrigsministeren havde med Hensyn til Boligbyggeriet, at forsøge at tilvejebringe en upolitisk Forhandling om dette Spørgsmaals Løsning, hvortil han ogsaa søgte Repræsentanter ikke for, men fra de politiske Partier, Medlemmer, som kom i Følge deres Kendskab til eller Beskæftigelse med dette Spørgsmaal og ikke som Repræsentanter for Partierne. Jeg billigede i og for sig denne Plan, fordi den syntes mig at være et Forsøg paa at løse et af disse Spørgsmaal paa den Maade, som de burde løses paa. Men desværre strandede Sagen i sidste Øjeblik paa den Kendsgerning, at det konservative Folkeparti ikke vilde være med til en Plan, som jeg troede dets Repræsentant i Udvalget i og for sig havde haft Sympati for. Paa tilsvarende Maade strandede nu i Toldudvalget Forsøget paa at tilvejebringe en Fællesudtalelse, skønt den kun gik ud paa at opfordre Regeringen til at tilvejebringe fornødne Kriseforanstaltninger. Ingen, som kender Arbejdsløshedens Tal, og som kender Arbejdsløshedens Virkninger paa det økonomiske Liv og ved, hvad den betyder og vil komme til at betyde i vort Samfund, kunde andet end ønske, at Regeringen vilde tage til Følge en Opfordring fra alle Partier i Rigsdagen og derefter fremsætte Forslag, som den jo saa vilde kunne paaregne Støtte for.

Den ærede Ordfører for Venstre (Brønsen) sagde, at det var ikke saa underligt, at denne Samling trak ud, for i og for sig maatte Finansplanen være tilstrækkelig til at fylde denne Samling. Hvordan er det gaaet med denne Finansplan, og kan det i og for sig siges, at den har optaget Samlingens Tid? Ved Forelæggelsen af disse Love sagde jeg til den højtærede Finansminister, at jeg maatte antage, at det, han knyttede sin politiske Interesse til, var Toldlovens Gennemførelse, for det meste andet var jo kun et Optryk af hans Forgængers Samlede Værker, og det nye, han føjede til, Chokolade- og Restaurationsskatten, var dog ikke Ting, som Finansministeren kunde have nogen egentlig Fornøjelse af at faa sit Navn paa. I Toldloven var derimod udtrykt Principper og Tanker, som jeg vidste, den højtærede

Minister interesserede sig for, derfor maatte vel hans politiske Interesse ligge i at faa denne Toldlov gennemført.

De gamle Skattelove med den nye Retsskrivning, kan man maaske sige, som Finansministeren har indført paa visse Punkter, og som ingenlunde gør Værkerne mere tiltrækkende at læse — med dem gik det jo let, de kom hurtigt i Havn, og de har ikke lagt synderlig Beslag paa Tingets Tid. De to Skattelove, som nu staa for at skulle vedtages, Restaurations- og Chokoladeloven, har ganske vist brugt Tid til at komme fra Ministerens Forelæggelse til den endelige Vedtagelse, som jo endnu ikke er sket. Men noget overvældende Arbejde har de dog ikke lagt paa Rigsdagen, thi det Arbejde, der er foregaaet for at tilvejebringe Enighed om disse Love, er foregaaet mellem de to Parter, som er nødsaget til at skaffe dem gennemført. Hvad Toldloven angaar, er der saa godt som ikke arbejdet paa den, den kommer jo ikke af Stedet. Og Grundskyldloven, ja, den har man først sent kunnet føre frem, og hvorvidt den naar frem til nogen Vedtagelse paa Rigsdagen, vil vel neppe selv den velvilligt tænkende Ordfører for dette Lovforslag kunne sige os noget om.

Med andre Ord, Finansplanen, som efter Ordførerens Mening skulde være tilstrækkelig til at fylde Samlingens Tid, har saa godt som slet ikke lagt Beslag paa vort Arbejde. Hvis vi ser tilbage paa, hvad der egentlig er gennemført fra Oktober til Juni, vil ingen paastaa, at det er noget videre, og det var et overmaade mildt Udtryk, et eufemistisk Udtryk, som Ordføreren for de Konservative (Pitzner) brugte, da han sagde, at der jo var nogle enkelte Forslag tilbage. Alt er i Virkeligheden tilbage, alle de store Forslag er ikke vedtaget endnu. Toldloven, Grundskylden, de to nye Skattelove, Kirkelovene, Aldersrenteloven, Ægteskabsloven, Ædruelighedsloven, Militærlovene, paa alt dette begynder Arbejdet først i Juni Maaned. Det er virkelig en Eufemisme at sige, at det ganske vist er nogle enkelte Ting tilbage.

Nu sagde Ordføreren, at vi i Oppositionen stod med Bekymring overfor Udsigten til, at de allerfleste af disse store Sager vilde blive gennemført. De Udtalelser, som blev fremsat af Ordføreren angaaende Udsigterne for Militærlovenes og Aldersrentelovens Gennemførelse, og hvad vi tidligere har hørt om Udsigterne for Toldlovens Gennemførelse, gav egentlig ikke noget Indtryk af, at Udsigterne til Gennemførelse er saa overmaade store. Men det er for øvrigt en fuldkommen Fejl af det ærede Medlem at